

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izdajnimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrť leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamično številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vsakega leta 3 K 20 h, ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pisan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Ogledi in poslanice
se računajo po pet-črtkah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje širke po prostoru.

Naročnina in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga cazen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega leta 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-črtka.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Veleposestnikom!

V sredo 11. t. m. ste poklicani, gg. volilci v veleposestvu, da si izvolite tri poslanca.

Gg. veleposestniki! Imate svoje društvo, katero je na volilnem shodu, sklicanem v ta namen, da se postavijo kandidati, določilo 3 meče iz Vaše srede kot kandidate. Prevladala je v društvu zdrava in vsega odobranja vredna misel, da veleposestniki naj si izberejo poslanca iz svoje srede. Veleposestniki naj zastopajo veleposestvo.

Kandidatje društva veleposestnikov so:
Anton Jakonič, veleposestnik in hranilnični uradnik v Gorici;

Leopold Bolko, veleposestnik, župan itd. v Črnicah;

Anton Muha, veleposestnik, župan itd. v Lokvi.

Ti morate torej oficijelni kandidati veleposestnikov. Njihovo društvo jih je postavilo, zato je tudi dolžnost veleposestnikov, ostati pri teh kandidaturah ter izvoliti imenovane meče za poslanca.

Zgodilo pa se je nekaj nečuvenga, da so se našli klerikalni predrzneži, ki segajo s svojimi nečistimi prsti med veleposestnike, hoteli jih razcepiti ter jim vsiliti svoje kandidate. Tako postopanje nasproti društvu največjih zemljskih davkoplačevalcev v deželi je skrajno nesramno in razžaljivo. Vsakdo, kdor je mož, mora odvrniti od sebe tako nepoklicano umešavanje, vsakdo za se, društvo pa za vse.

To upamo, da se tudi zgodi na dan volitve, ko izvolite kandidate, katere je postavilo društvo, in v katerih dobite Vi, kakor na sploh naše ljudstvo, vrle deželne poslanca, katerim je pri srcu vseobči napredek goriških Slovencev.

Za to kličemo Vam: Proč z zdražbarji, volite gori imenovane 3 veleposestnike za svoje poslanca, ker tako zahteva čast društva in Vaša korist.

Izvrševalni odbor
narodno-napredne stranke.

Njihov dan.

Recimo, da je bil v četrtek njihov dan. Vsaj oni ga smatrajo za svoj dan, za svoj velik praznik. — V četrtek je bilo vse črno po Gorici in po Tolminu. Menda ni bil ostal nikak nunc doma, marveč vsi so po hiteli na volišče kakor en mož, peljaje s seboj one volilne meče, ki so bili odbrani, da volijo „katoliške“ poslanca, ter tako resijo sveto vero, katere je v nevarnosti. Kakor redarji gonijo in stražijo ljudi na potu v zapor, tako so gnali in stražili nunci svoje volilne ovčice na potu na volišče, in zlasti na volišču. Njihovim volilnim možem ni bilo treba nič misliti, kako in koga bodo volili, koliko bodo potrosili radi poti v Gorico ali v Tolmin, ker vse so poskrbeli gg. nunci. Plačali so pot, jed in pijačo, na volilne listke pa so jim napisali ona kandidata, katere imajo voliti. Z vsem so bili preskrbljeni, ali zastraženi tako, da niti koraka ni smel storiti nikdo brez nuncovega dovoljenja ali nadzorstva. Popoldne pa, ko so bile volitve končane ter izid proglašen, pa so jih napojili in spustili z vrvice ter odslavili domov. Nekateri volilni možje in drugi iz Brd so jo sekali proti Soškemu moštu tako sladkoginjeno, da jih je bilo veselje videti, kako so bili trčeni na katoliški podlagi, za sveto vero, pod geslom: Vse za vero, dom cesarja. Ako je kaka taka volilna ovčica imela s seboj koleselj, pa se je pustil g. nunc seveda se lepo „polegniti“ domov.

Slavili so svoj dan. Tako ponosno in veselih obrazov, kateri niso lepo okrogli in z zdravo barvo zaliti od vode, so korakali po Gorici in po Tolminu tako zadovoljno, kakor da bi bili storili največje bogoslužno delo. V resnici pa je bil doprinešen v četrtek nad našim ljudstvom v gorah in v goriški okolici velik naroden greh, katerega posledice bomo čutili še nedogleden čas, ker v četrtek so nunci podkrepili pozicijo Pajerjevo v deželni hiši za dolgo bodočnost; kajti v četrtek izvoljeni poslanci so slepo orodje Pajerja in vlade in ne bodo zastopali nikdar kmetskih interesov tako, kakor hoče kmet, ampak vedno nasprotno, kakor hoče Pajer, ki je tako pristranski deželni glavar, da mu ga ni para v celi

državi. On skrbi za Lahe, za Slovence nič. — V četrtek izvoljeni klerikalni poslanci bodo lepo „ubogali“ Pajerja, s kratka: vse ostane lepo „po starem“. O kakem boju za enakopravnost niti govora ne bo med klerikalnimi poslanci, ker oni so s Pajerjem vred zadovoljni, da lastina gospodari v deželni hiši. — Naša duhovščina je slavila v četrtek slavje zmage, katero je priboril kardinal Missia laskemu liberalcu dr. Pajerju. Vrata ni v nevarnosti — le uboge Slovence so sleparili z vero, da so jih tim lože vrgli pod kavdinski jarem.

Tako je bilo v Gorici in v Tolminu, drugače pa v Sežani, kjer je zmagala narodno-napredna stranka. Tam so se nunci kisle držali, ker vrli Kraševci so pokazali v četrtek na eklatanten način, da je farovski terorizem s Krasa že pognala burja v morje, kjer se je slavnostno potopil. Na Krasu sta izvoljena dva napredna poslanca, in s tem je izpodbito kopnenje klerikalcev, da bi ostale kmečke občine njihova nedotakljiva domena. V dveh okrajih so si s sleparstvom, da je vera v nevarnosti, z zganjenjem, pretenjem, z obljubami, ki zadevajo pereča vprašanja, in slednjic s svillimi kronicami prisvojili volilne meče, v tretjem okraju pa so zdrsnili s svojim terorizmom popolnoma nizdol. In prav to nas navdaja z najboljšim upanjem za prihodnost. S Krasa zasveti zvezda napredka tudi po ostalem delu naše dežele v kmečkih občinah, in prepričani smo, da v doglednem času stopijo vse naše kmečke občine pod zastavo narodno-napredne stranke. Terorizem iz farovžev je slavil v četrtek zadnjikrat svoje slavje. Tak vtis so dobili na volilnem polju naprednjaki, pa tudi klerikalci.

Marsikaj smo se naučili v tej volilni borbi, kar nam bo dobro služilo v prihodnosti, kar nam bo merilo in navodilo v bodoči borbi. — Delo je zapisala naša stranka na vrh svojega programa, zato hočejo možje naše stranke delati in delati, kajti le z delom si priborimo bodočnost in delo samo potegne za našo stranko vse goriške Slovence.

Naj le slavijo svoj dan; pustimo jim to veselje. Saj kar so dobili, so dobili v četrtek. Odslej jim je odklenalo. Od danes naprej izvoljeni poslanci nimajo nikake dolike s klerikalno stranko. Naj vriskajo in se vesele, mi smo zadovoljni z izvolitvijo

dveh poslancev, in se smemo bolj veseliti nego oni, kajti naša zmaga je poštena, nasprotnikov pa skrajno nepoštena....

Rodoljubi! Kličemo Vam: Na novo delo!

O vseučilišču v Ljubljani.

Pri vprašanju o vseučilišču v Ljubljani se je pokazalo zopet v bengalični luci, koliko skoduje Jugoslovanom oni razkol, kateri je zanesel dr. Žindra med vrste jugoslovanskih državnih poslancev. V tem pogledu nam služita „Slov. Nar.“ in „Slovenec“, ker poizvemo iz njiju, kako so chdelovali pereče vseučiliško vprašanje naši poslanci.

„Slov. Nar.“ 3. t. m. piše: Ko sta se včeraj t. j. 2. t. m. dr. Tavčar in dr. Ferjancić z ljubljanskega shoda na Dunaj vrnila, čutila sta tačoj, da radi ljubljanske univerze nekaj v zraku leži. Povpraševala sta pri konservativnih slovenskih poslancih, če pride popoldne dotični nujni predlog v razpravo, ker sta upala, da se njima ponudi prilika, poseči v debato. Dobila sta pa v odgovor, da razprave ne bode, ker se je že zadnji petek vršilo posvetovanje Jugoslovanov. Kaj pa si je pri tem posvetovanju sklenilo, to se ni hotelo povedati, češ, da so vsi udeleženci pod častno besedo zavezani, da molče. Prav kakor da sta Tavčar in Ferjancić kako tuja židovska zurnalista, ko jima cela stvar nič mari ni! Šele ob treh, ko se je poslanec Gabršček vrnil iz Prage, izvedeli so člani naprednega jugoslovanskega kluba, da je bilo v petek v resnici nekako posvetovanje o vseučiliškem predlogu, sklicano kar vrat na nos. Pri tem posvetovanju se je naglašalo, da je baje podpredsednik Žatec slovenskemu središču naznanil, da zastopniki „plemenitega“ poljskega naroda nikakor neotejo glasovati za nujnost. Dalje se je povdarjalo, da se je zastopnik mladostnega kluba istotako izrazil, da se za nujnost niti navadna večina ne bode dobila, vsled česar bi se za bodočo usodo stavljene predloga ustvaril nevaren preudic. In končno je baje se grof Zedtwitz obvestil slovensko središče, da namerava vlada državni zbor takoj razpustiti, če se predlog o ljubljanski univerzi ne odloži. Vsled tega je večina sklenila, da se omenjeni predlog za toliko časa odloži, da bode dokončana

— 178 —

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravske.

(Dalje.)

Ti si mi dejal, da naša vera je sovražnica človeškega življenja, a jaz ti na to odgovarjam, da ko bi od začetka svojega pisma ponavljal samo dve besedi: »srečen sem!« da bi ti še ne mogel poponoma izraziti svoje sreče. Porečeš mi nemara na to, da moja sreča je — Ligija! Da, predragi. Radi tega ker ljubim njeno neumrljivo dušo, in ker se oba ljubiva v Kristusu, pa v taki ljubezni ni ločitve, ni izdajstva, ni promena, ni starosti niti smrti. Kajti kadar mine mladost in lepota, kadar uvené naša telesa in kadar pride smrt, pa še ostane najina ljubezen, ker ostaneta najini duši. Poprej, nego so se moje oči odprle za luč, bil sem pripravljen sežgati za Ligijo celo lastno hišo; sedaj pa ti pravim, da je nisem ljubil, ker me je še-le Kristus naučil ljubiti. V Njem je izvir sreče in miru. Tega ti ne pravim jaz, marveč istinitost sama. Primerjaj vaše razkošje, pomešano z bojaznijo, vašo negotovo in nezanesljivo bodočnost, vaše orgije, podobne pogrebom, s krščanskim življenjem, pa lahko najdeš odgovor. Toda da boš zamogel lože primerjati, te prosim, pridi na naše gore, duhteče po marini dušici, v naše senčne oljkine gaje, na naše obrežje, pokrito z bršljanom. Tih te pričakuje mir, kakoršnega še nisi spoznal, in sreča, ki te v resnici ljubijo. Ti imaš dobro

in plemenito dušo ter zaslužiš, da bi bil srečen. Tvoj bistri razum spozna resnico, in kadar jo spoznaš, se tudi va-njo zaljubiš, kajti marsikateri zamore biti ji sovražnik, kakor Nero in Tigelin, toda nihče ne more ostati gledé nje malomaren. O moj Petronij, jaz in Ligija se že tolaživa z nadejo, da te kmalu vidiva. Bodi zdrav in srečen ter pridi!

Petronij je prijel Vinicijevo pismo v mestu Kumae, kamor je bil dospel z drugimi augustijanci, ki so šli za cesarjem. Njegova dolgoletna borba s Tigelinom se je nagibala h koncu. Petronij je že vedel, da mora v njej pasti, ter je ob enem tudi vedel zakaj. Sorazmerno, kakor je cesar vsakega dne padal neprestano niže v ulogo komedijanta, bebca in voznika ter se vdajal čimdalje bolj bolni, gnusni in ob enem surovi razbrzdanosti, v tej meri mu je bil izobražen in duhoviti „arbitrer elegantiae“ čimdalje neprimljivejši. Kadar je Petronij molčal, je videl Nero v tem njegovem molku neko roganje, in kadar ga je hvalil, čutil je v tem neko tajno ironijo. Plemeniti patricij je dražil njegovo nečimurnost, ter ob enem vzbujal njegovo sovraštvo. Po njegovem bogastvu in njegovih umetniških delih sta jela grozno kopneti sam vladar in njegov vse-mogočni minister. Dolej so mu prizanesli samo vsled obzira na Ahajo, v kateri jim je bil mogel koristiti njegov fin okus in njegovo poznanje grških odnošajev. Toda nakrat je Tigelin začel zagotavljati cesarja, da Karinas z okusom in znanjem dokaj nadkriljuje Petronija in da bi on dokaj bolje znal prirediti igre, sprejeme in trumfe. Od tega časa je bil Petronij izgubljen. Vsekako pa mu niso poslali smrtno obsodbe v Rimu. Cesar in Tigelin sta se spominjala, da navidezno bojazljivi estetik, ki je „noč spremenjal v dan“, in katerega so zanimale samo gostije in umetnosti, dokler je

bil prokonzul v Bitiji, poznej pa konzul v prestolnici, je najavljaj občudovanja vredno delavnost in energijo. Smatrali so ga sposobnega za vse ter vedeli, da v Rimu ne uživa samo prijaznosti prostakov, marveč tudi pretorijancev. — Niti jeden izmed cesarjevih zaupnih mož ni mogel vedeti že naprej, kaj bi v takem slučaju učinil, torej se jim je zdelo najprilicnejše, da ga izvabijo iz mesta in ga ugonobé na deželi.

V ta namen je dobil poziv, naj ob enem z drugimi augustijanci pride v Kumae in on se je takoj domislil njihovih spletk, šel pa je vendar-le tje, kaj, nemara radi tega, da se jim ne upre javno, ali nemara tudi za to, da cesarju in augustijancem še poslednjikrat pokaže veselo in neustrašljivo lice in da še zadnjikrat pred svojo smrtjo premaga Tigelina.

A med tem ga je bil Tigelin že zatožil radi njegovega prijateljstva s senatorjem Scevinom, ki je bil duša Pisonove zarote. Petronijeve ljudi, ki so ostali v Rimu, so zaprli, njegovo hišo pa so obkoljile preto-sijanske straže. Toda on, poizvedevši to, ni pokazal ni najmanjšega strahu, celó niti nemira, nego je dejal smehljaje se augustijancem, sprejevši jih v svoji villi blizu Kumae:

»Rudečebredce nima rad, če ga kdo naravnost vpraša, torej boste videli, v kakšno zadrego ga spravim, ko ga vprašam, ali je on naročil zapreti mojo „familijo“ v Rimu.«

Na to jih je povabil na gostijo, katero jim je priredil „za daljše potovanje“, ter se uprav kvvarjal s pripravami, ko ga je doseglo Vinicijevo pismo.

(Dalje pride.)

dolga razprava o dolgem zakonu gledé kmetijskih zadrug. To se pravi ad calendae graecas, ali pa vsaj za toliko časa, ko se niti zadnji vrabec na strehi državne zbornice ne bode več briga za ljubljanskega vseučilišča nujno vprašanje! Sklicala se je takoj seja naprednega jugoslovanskega kluba. Pri ti seji se je sledeče naglašalo:

Konstatiralo se je pred vsem, da se vlada za celo stvar čisto nič ne briga; in da bi se politični položaj prav nič ne spremenil, če se seja z dne 2. decembra posveti ljubljanskemu vseučilišču, ali ne. In končno, če bi vlada, ki je morala že toliko manj važnih nujnih predlogov preboleti, ravno radi našega predloga razpustila državni zbor, bi s tem ravno ta predlog dobil nekako politično važnost, nekaj politični pomen, ki bi ga potisnil v ospredje javne pozornosti, kar bi stvari sami gotovo ne škodovalo. Posebno tudi zagledal ne, ker se Jugoslovonom novih volitev prav nič bati ni treba! Sicer se pa ne gre za večino, katera se dandanes ne more še pričakovati, gre se samo za moralčen uspeh. Tega pa je pri spretnem zastopanju naših poslancev bilo pričakovati, ker toliko mora vsak pripoznati, da za zdravo debato ni bilo pričakovati ugodnejših časov, kakor so dandanes. Napredni jugoslovanski klub je torej sklenil, da slovesno protestuje proti odložitvi nujnega predloga o ljubljanski univerzi, in dr. Ferjancič dobil je nalog, da o tem obvesti druga dva kluba. Dr. Ferjancič je to tudi storil.

„Slovenec“ pa je pisal o neki drugačni „zvitosti“. V številki od torka pravi:

Ker so nemške stranke odklonile ponudbo, naj bi se namreč naš nujni predlog brez prvega čitanja odkazal šolskemu odseku, sli so danes pred začetkom seje dr. Šustersič, dr. Ferjancič in dr. Ploj k predsedniku grofu Vetrtru ter mu izjavili, da dajo prednost prvi točki dnevn. reda, to je, kmetijskim zadrugam pred nujnim predlogom glede vseučilišča, toda le s tem pogojem, da noben nujni predlog ne pride prej na vrsto.

Ta zahteva je spravila vlado v veliko zadrego. Ko bi namreč zbornica pričela z razpravo o kmetijskih zadrugah in bila torej pri dnevnem redu, ne imela bi povič za razpust zbornice. Zato je hitro storila protipotezo. Izposlovala je, da so levitarji predložili nujni predlog, naj se budgetni provizorij v prvem branju takoj vzame v razpravo. S tem bi se pogoj, pod katerim so slovenski poslanci zapostavili svoj nujni predlog, ne izvršil, in takoj danes bi se morala pričeti razprava o vseučilišču v Ljubljani. S tem pa bi bil dnevni red zopet odložen — ad calendae graecas. Nastale bi torej razmere, kakor si jih vlada v svoji zadregi želi.

Toda slovenski poslanci so hitro uvideli past ter se ji izognili. Dali so namreč prednost nujnemu predlogu glede budgetnega provizorija ter vladi izpodmaknili zopet vsak formalni vzrok za razpust državnega zbora.

Pogajanja, katera sem le kratko obrisal so se vršila do 4. ure, docim so mejtem zapisnikarji čitali razne petice in predloge.

Ker se zbornica ni zmenila, kaj čitajo zapisnikarji, je poslanec vitez Berks vložil prošnjo okrajnega zastopa celjskega za vseučilišče v Ljubljani ter predlagal, naj se prošnja natisne v zapisniku današnje seje ter brez razprave izroči šolskemu odseku. Predsednik je dal predlog na glasovanje in ker navadno nihče ne posluša ali v šumu ne razume predlogov, je bil predlog poslanca Berksa v resnici sprejet. Torej je vsaj na ta način prišlo vseučiliško vprašanje v odsek, ki more sedaj že na podlagi te prošnje staviti primeren predlog.

Dnevni red je torej sedaj ta: Prva točka dnevnega reda je prvo branje budgetnega provizorija; druga točka razprava o kmetijskih zadrugah, tretja točka naš nujni predlog glede vseučilišča. Torej pride ta nujni predlog na vrsto neposredno pred drugim branjem budgetnega provizorija.

„Slov. Nar.“ od srede pravi na to klerikalno zvitost: Opravičevanje klerikalnih poslancev kulminira v trditvi, da bi bila vlada razpustila državni zbor, če bi se ne bil umaknil predlog glede vseučilišča, in suče celo zadevo tako, kakor da bi dr. Körber nicesar bolj ne želel, nego povič za razpust, dr. Šustersič pa da je spoznal Körberjeve naklepe in jih preprečil ter tako rešil parlament. Bolj otročje-smešnega zavijanja že dolgo nismo čitali. To opravičevanje klerikalcev utegne morda imponirati kakemu mežnarčku v deželi tako, da bo verjel, da so Šustersič in njegovi jogri pretrgali ministerskega predsednika, razumni

ljudje pa tega zavijanja ne morejo smatrati za drugo, kakor za dokaz, za kako slaboumne in nevedne imajo klerikalci svoje volilce. Ministerstvu ni bilo kar nič na tem, da se predlog umakne. Oficijozna „Wiener Allgemeine Ztg.“, „Arbeiter-Zeitung“ in drugi listi poročajo ravno nasprotno, da je grof Vetter odločno sišil na to, naj se vzame predlog že v ponedeljek na razpravo ali pa naj se popolnoma umakne. Najmanj pa je vlada mislila radi predloga o našem vseučilišču razpustiti državni zbor. Morda bi bilo prišlo do razpusta, ko bi se bil dnevni red zadržal na načrtu o kmetijskih zadrugah, kateremu načrtu so klerikalci dali prednost pred vseučiliškim predlogom, kajti če bi se bila začela razprava o kmetijskih zadrugah, bi ne bil mogel budgetni provizorij na vrsto priti. Da bi pa bila vlada zaradi vseučiliškega predloga razpustila drž. zbor, to je navaden švindel in nič drugega. Postopanje klerikalnih poslancev je marsikomu, zlasti slovenskim akademikom, prineslo bridko razočaranje in prava sreča je, da se je napredni jugoslovanski klub še pravočasno uprl sklepu obeh drugih jugoslovanskih klubov ter protestoval proti temu, da se je predlog zastran vseučilišča umaknil. Le temu protestu naprednega kluba se je zahvaliti, da predlog se ni pokopan.

V brzojavah „Slov. Nar.“ pa čitamo: Odločnemu nastopu naprednega jugoslovanskega kluba se je zahvaliti, da se je predlog zastran vseučilišča resil, in da pride že v petek (to je včeraj) na razpravo. — Na protest, ki ga je v seji klubovih načelnikov izrekel dr. Ferjancič, je izgovoril dr. Šustersič, da si pridržuje popolno prostost, storiti, kar mu bo kazalo. Sedaj je prišel do spoznanja, da mu kaže, ukloniti se protestu naprednega jugoslovanskega kluba ter se izrekel, da se naj takoj vrši dotična razprava. Razprava je določena za petek.

* * *

Iz tega se že razvidi, kako je hotel dr. Šustersič, kateri si je bil izprosil povsem proste roke, spletkariti celo v tako prečtem vprašanju. Ni čuda potem, da se je oglasila takoj akademska mladež na Dunaju in v Gradcu z nezaupnico poslancem. — Brzojavke od četrtka pa so nas poučile, da le eneržiji in pritisku naprednih jugoslovanskih poslancev in visokošolcev se je zahvaliti, da je prišel predlog vendarle na razpravo. — O tem se bo dalo še govoriti.

DOPISI.

S Ponikve, začetkom decembra 1901. — Cenjeni gosp. urednik! Blagovolite priobčiti nekaj vrstic tudi izpod mojega zarujavelega peresa!

Toliko raznovrstnih mislij mi kroži po glavi, da prav res ne vem, kje in kako bi pričel. Tukaj pred mano na mizi leži nesramni „Prim. List“ št. 48., katerega sem prečital in vrgel z gnjusom od sebe. Kaj je vse naklobasanega v tej duhovniški nesramni cunji, ne bom pisal, ker s tem bi le dolgočasil naše spoštovane čitatelje, ampak odgovoriti hočem lažnjivemu dopisunu, kateri se je oglašil v tej cunji ter tako nesramno opisal zmago napredne stranke v naši občini. „Rujavi“ klerikalni patentirani lažnik, in sicer s Petin, je nagromadil v „Prim. Listu“ štiri vzroke, zakaj da je padla črna banda v naši občini. Prvi je: „zmagalo je masčevanje ponikovskega „oštirja“ (bivšega župana) nad dvema vikarkoma — po znanem naprednem geslu: „7se naj hudič vzame, če moja ne obvelja.“ (In ta mož hoče veljati za zavednega katoličana!) Drugi vzrok: „Premagalo je žganje ponikovske ljudi, katero je teklo kot voda za napredni denar.“ Tretji vzrok ni vreden, da bi ga jaz pogledal! Zal mi je, da mram se enkrat pogledal v nesramnega „Prismojenca“ ter citirati četrti vzrok! In ta je: „Pripomogla je naprednjakom do zmage na Ponikvah kakor tudi na Grahovem brezbriznost nekaterih sijonskih čuvajev...“ To pa to! Tukaj se je podli dopisun prav posteno obrisal pod mokrim nosom. Vprašam: Kedo se je najbolj briga za zmago črne teme? Ali ne morda najbolj posvečeni nunci ali, kakor jih imenuje dopisun, sijonski čuvaji!?

Kedo je bolj brusil pete okoli naših volilcev, kakor ravno nunci? Št. Vidškogorski nunc je obletal liki črni kavki najbolj oddaljene volilce v Grahovskem županstvu, potem naš Kodromac in pečinski „Milček“, kako sta okoli volilcev smukala ter jim obetala hribe in doline, toda čast našim volilcem, povsod

brez vspeha! V neki hiši na Ponikvah sta javkala: Za božjo voljo pojditte volit; kakor boste sedaj volili, tako boste tudi drugo leto pri občinskih volitvah; vrgli bodemo sedanjega liberalnega župana, kajti on je samo za pohujšanje med nami in izvolili si bodemo za župana katoliškega moža, kateri razpusti tisto pregrešno bralno društvo. Ha, ha! Draga moja! Še dokaj vode se odteče v adrijansko morje prej, nego se bo Vam izpolnilo Vaše pobožno želje!

Tukaj na Ponikvah smo gospodarji mi naprednjaki. Ponikve in Rakovec sta dve trdnjavi, kateri odbijeta klerikalni napad tudi pri občinskih volitvah. Te sramote nečemo, da bi nas klerikalci komandirali. Kdor je z nami, je dobro, kdor ni z nami, je zoper nas in kot takega ga vržemo čez prag, kakor skrbni gospodar garjevo ovco iz svoje cede. Hm! Premagalo je žganje ponikovske ljudi. Pečinski klerikalci so se bahali, drugi dan po Čahejevem shodu na Gori: Mi smo ga pa pili, „fajmaster na gar je nam dan za 20 l. vina; kaj pa Vam da Vaš Tumika?“ Vprašam prismojenega dopisnika, koga je zmagalo žganje? Na dan volitve na Št. Vidškigori so dobili vsi klerikalni volilci kosilo na fajmoštrov račun. Vprašam pris. dop., koga je premagalo žganje oziroma „porcijončki“?

Čudno ni, da je na Št. Vidškigori zmagala banda. Tamošnji klerikalni voditelji so bili noč in dan na cesti; kdor se jim ni z lepo podal, so ga premotili s 5 kronskim dolarjem. Judež je prodal Kristusa za 30 srebrnikov, Št. Vidškigorski volilci so prodali svojo voljo in prepričanje pa za 5 kron. Žalostno! Prej kakor se vrnem k prvi točki lažnjivega dopisnika, pozivam istega, naj dokaže, kje in kedaj je teklo žganje za napredni denar; dokler mi tega ne dokaže, ga imenujem podlega obrekovalca!

Prvi vzrok slamnatega dopisnika, zakaj da je zmagala narodno-napredna stranka na Ponikvah, je do skrajnosti krivičen in lažnjiv. Gospod Ivan Lapanje p. d. „oštir“ je obče spoštovana oseba ne le na Ponikvah ampak daleč na okoli, to ve dobro tudi slamnati dop.; ali vender ker mora nekaj pisati, pa piše, da se je masčeval nad dvema vikarkoma. Taka je sploh klerikalna logika; kdor ne tuli v njih umazani rog, pa ga razkričujejo za nekatoličana in sovražnika dubovščine. Vedno imajo ti hinavci na jeziku katoliško vero a jim je toliko mar za njo, kakor za lanski sneg.

Predno skontam, naj omenim še to-le: Minoli teden je bil naprošen neki naprednjak za krstnega botra. Prišli so z otrokom pred nunca Kodromaca. Kodromac je pogledal dotičnega naprednjaka in zakrutil: Vi ne morete biti boter, ker ste predsednik bralnega društva; jaz sam bom izbral botra. Brrr! Gosp. vikar, kedaj bo že vendar enkrat konec Vaše zlobe!? In kedaj boste nehal ščuvati otroke proti svojim starišem? Kako učite otroke veronauk? „Napenjaki“ pridelayo nekoliko krompirja, pa hočejo biti več, kakor duhovniki in Bog. Boga zahvalite, če ga pridelayo, saj dozda so bili toliko neumni, da če so ga oni pridelayo, ste ga tudi Vi imeli; toda le polagoma, s kakoršno mero boste Vi nam merili, s takošno Vam bomo mi odmerili!

Dutovlje na Krasu, 30. novembra 1901. — Volitve volilnih mož za deželnozborske volitve so se končale, toda končali pa se niso prepiri in hujkanje klerikalne stranke. Posebno pa v tistih občinah, v katerih ni klerikalna stranka pri volitvi volilnih mož pod vodstvom g. nunca zmagala, tam se sedaj pojavljajo še vedno prepiri klerikalcev proti naprednjakom. Da se to godi, je odvisno od nekaterih g. nunccev, kateri podpirajo še s svojimi ostalimi močmi klerikalne propalice. G. nunci v občinah, ki niso imeli zaupanja, da bi bili zmagali za volilnega moža, ne morejo pozabiti onega dne, ko so propadli. Da je temu tako, zamogel se je vsakdo prepričati, ki je slišal preteklo nedeljo pri sv. maši propoved tukajšnjega g. nunca, ki je strastno rohnal z nedostojnimi izrazi za ta sveti kraj. G. nunc pozabil je bil na one Kristusove besede, o katerih je pisal sv. evangelist Matevž v 21. pogl. od 10.—17. vrste, sicer ne bil bi kaj takega potemil ter na dal s tako neprimernimi izrazi tukajšno župništvu in nekatere naprednjake, in sicer s t. o. gorečo strastjo, da so bile že začele nek čere Magdalene ihteti.

Dalje mi je omeniti, da tukajšnji gosp. nunc, ako bi dobro pomislil, ne bi take strasti velike svoje nevolje — kazal radi tega, da ni njegova stranka zmagala in njega postavila na sedež volilnega moža, in vse svoje

moči porabil proti nekaterim tukajšnjim rodoljubom in naprednjakom. S takojšnjim ravnanjem ne bode si pridobil g. nunc ne tukaj ne v drugih krogih pravega ugleda. V tem slučaju se more trditi, da je g. nunc popolnoma pozabil Kristusove besede, katere je popisal sv. evangelist Matevž v 5. pogl. 43.—48. Postopanje nekaterih gg. nunccev sedajne dobe kažejo v resnici enako pravo barvo, kakoršno opisuje sv. evangelist Luka v 10. pogl. 23.—37. vrsti, o duhovcih in levitu iz prejšnje dobe. Torej ni čudo, da taki gg. nunci ne dobivajo od svojih ovčič takošnega ugleda, kakoršnega si želijo.

Nadalje naj mi bode dovoljeno dostaviti nekoliko izrazov v pojasnilo dopisa iz Dutovelj v „Primorskem Listu“ od 28. t. m. št. 48. G. dopisnik, kateri nam je po osebi dobro znan, skrpupal je bil skupaj nekaj gradiva iz same gole sovražnosti proti tukajšnjim naprednjakom, ta zmes pa ni bila za v javnost, v tem pomogel mu je vodja tukajšnje klerikalne stranke s tem, da je oni dopis, katerega je „Prismojenec“ priobčil, „olikal“ s svojim umazaniam likalom. Vsebina tega dopisa je večinoma neresnična. Kar omenja dopisnik v tem, da blati tukajšnje naprednjake, zadeva njega samega v polni meri, ker ta ni vreden, da jim jermena s črevljev odveže. Kajti ničla je ničla in svote ne napravi še črni Černe.

Nadalje omenjeni dopisnik v svojem zgoraj omenjenem dopisu gosp. Klavžarja visoko čez pravo mero hvali, in mu pripisuje velike zasluge za celo deželo, posebno pa za tukajšno občino, kar pa ni resnično. V tem je le toliko resnice, da je bila tukajšnja občina v sporu radi domovinske pravice J. Ženko, in da se je ta spor obravnaval po političnem potu, in da bila je tukajšnja občina obsojena plačati bolnišne stroške v znesku 1608 K. Da je o tej obsodbi tudi Klavžar vedel, in da je Klavžar se ponudil za napravo utoka na upravno sodišče proti tej razsodbi, da je obljubil utok pravočasno izvršiti, in da v tukajšnjem obč. računu stoji upisano pod red. št. dnevnika 144. 1. septembra 1888., da je dobil Klavžar za napravo tega utoka znesek 40 K, v takratni veljavi 20. gold. Nadalje stoji v tem dnevniku druga ogromna svota stroškov za poti v Gorico h Klavžarju. Da je pa Klavžar z njegovim modrim svetom občini pridobil sveto 800 K in vse drugo, kar dopisnik o tem kvasi, je neresnično. Da je občina plačala le polovico zgoraj omenjenih stroškov, se je zahvaliti drugi osebi na deželnem odboru, katere za sedaj nočem omeniti, ne pa Klavžarju, kateri odlašja še do danas napravo onega utoka.

Dopisnik „P. L.“ končuje svoj dopis s tem, da dopisniku „Soče“ in njegovim pristašem svetuje, naj svetujejo tukajšnjemu županstvu in starasinstvu, da s temi 800 kronami, katere je Klavžar občini pridobil, popravi zanemarjeno kaplanijo, in seziida — potrebni hlev. To svetovanje pa je brezpotrebno, kar je dopisniku tudi dobro znano, in ker tudi tukajšno županstvo in starasinstvo dobro ve potrebo teh poprav iz propovedi pretečene nedelje, ker je g. nunc naravnost v cerkvi to tirjal. Torej po mnenju dopisnika morale bi se tu Klavžarjeve kronice porabiti, katerih pa ni bilo in jih tudi ne bode.

Domache in razne novice.

Brzojavka iz Tolmina. — Naša sijajna zmaga gotova. Volilcev blizu 100 naših, 40 farovških, Ajdovcev 16, Kanalec 16, ki navdušeno sprejeti. Vlada obče oduševljena. Živio poslanec Tuma! Brzojavka opoldne. — Izvoljen dr. Tuma, glasov 100, Tonkli 32.

Gg. veleposestniki so naprošeni, da se zberejo v sredo pred volitvijo v hotelu „pri jelenu“, kjer se izvrši po potrebi še zadnji pomenek glede volitve.

Pričakovati je samostojnega nastopa gg. veleposestnikov v smislu kandidatur njihovega društva.

Čujemo od verodostojne strani, da nekateri veleposestniki, pristaši Gregorčičevi, so že v dogovoru z Lahi radi volitev v veleposestvu proti kandidatstvu društva. Tu je pač dolžnost vseh pravih mož, da odbijejo ta nameravani skrajno sramotni naskok na društvo. Čast društva zahteva resen odpor proti taki izdajalski nameri!

Izid volitev v kmetijskih občinah. — V Gorici: Zega in Lokar 40, 41, Berbuč in Grca 31, 80 glasov; v Tolminu: Gabršček in Vrtovec po 26, Gregorčič in Klavžar po 40; v Sezani: dr. Trenc 33, Strekelj 44. Večina 20 glasov. Izvoljena sta torej na Krasu dva napredna poslanca.

Brzjavka iz Komna, 5. dec. — Ra-
dujte se z nami na sijajni zmagi. Živela dična
naša poslanca dr. Treo in Strekelj. Ob zvokih
godbe in mile slovenske pesmi obhajamo no-
cojšen večer radosti. Pogin zaslepljenosti in
farovskemu fanatizmu! Sveti nam zvezda na-
prednosti! Napredni Kraševci.

V Tolminu je pričela volitev ob 10. uri.
Dšlo je vseh 66 volilnih mož. — Klerikalci
so privlekli vse svoje (40), v gostilno „pri
pošti“. Nunci so jih varovali kakor žitne greš-
duše, da bi se ne približal kak naprednjak.
Veliko teh mož je govorilo ves čas, da Ca-
haja ne bodo volili, defraudanta
in sleparoviča ne! Zato je prišlo več
naprednih volilnih mož v gostilno k pošti,
da bi se spregovorilo z njimi. Moška beseda,
t. j. Klavžarja ne, nikar tolike sramote na
ves okraj. — Toda bili so navzoči razsajajoči
nunci. Zaslonj ves trud. — Nunci so gnali
kakor biriči jetnike ves trop teh ovčic na volišče.
Škoda, da ni bilo fotografa; to bi bila krasna
slika, kako ženo nunci ovce v — klavžar-
nico (klavnico). Niso se upali pogledati po-
štenjakom v oči, ker težila jih je zavest, da
z volitvijo defraudanta Cahaja kličejo sramo-
to za cel okraj. — Predsedoval je komisiji
vikar Sedej iz Borjane, znani pijanček, ki
zamenjuje celo kuhinjo z onim mestom, kamor
tudi papež peš hodi, ako se toliko more. Od
napredne strani sta bila v komisiji župana
Žagar z Zage in Manfreda iz Idskega. Ko
je volil Sedej Klavžarja, so zagnali napred-
njaki krahot, kar je spravilo Sedejčka v strašno
jezo; postal je še bolj zelen nego je ter pre-
povedaval smeh. Revez! — Vsepih je bil ta,
da sta dobila don Gredolc in defraudant
Cahaj 40, — postenjak Oskar Gabršček in
Vrtovec pa 26 glasov, — razlika torej
8 volilnih mož. Ako bi bili naši kakor je
tikal, Sv. Lucija s 5 in Gora s 4 (ali Lju-
bušnje, ali Breginj s 3 možmi), pa bi bila
zmaga naša. — Brez znanih razmer v davčni
občini Otalež bi dobili tudi 12 mož v Cer-
knem. — Klerikalci so sicer dobili bitko, ali
strah jih mora presinjati za bodočnost! —
Naši somisljeniki pa naj se — uče iz te
borbe, kaj bo treba storiti, da zavlada na
Tolminskem luč in prežene — temo. Ži-
vela bodočnost!

V Sežani je vladalo v četrtek obče za-
dovoljstvo. Ko so skončale volitve ter bil
naznanen izid, so se čuli živahni živio-klici
po lepem trgu. Koj na to je bilo zborovanje
v gostilni pri Mahorčiču. Zbralo se je okoli
60 mož, volilnih mož in drugih veljakov, ka-
terim je govoril novo izvoljeni poslanec dr.
Treo. Govor priobčimo prihodnjic. Govor so
sprejeli zborovalci z navdušenjem. Na to so
se vrstile napitnica na napitnico, izmed ka-
terih omenjamo zlasti ono gospoda učitelja
Strekelja iz Motovuna, ki je navduševal
zborovalce v izbranih besedah ter izjavil v
imenu brata, kateri je izvoljen poslancem, da
se bo trudil za napredek Kraševcev in sploh
goriskih Slovencev. Tudi njegovemu govoru
so zborovalci sledili z vidnim zanimanjem
ter ga odobravalni živo. Oglasil se je tudi sta-
rosta zborovalec, podžupan v Sv. Križu, to-
majske občine, gosp. Macarol, ki je rekel
med drugim, da že 39 let voli v različne
zastope, v občinski svet, čestni odbor, de-
želni in državni zbor, in se vedno je videl,
da se je navadno grešilo pri volitvah na eni
kakor na drugi strani. Smo pač pod kožo
vsi krvavi. Ali Kraševci so držali vedno za
svobodo in napredek, in vedno so bili tudi
verni. Pri teh besedah je nastalo gromovito
odobravanje; se je pač videlo, da so bile
izgovorjene iz srca Kraševcev.

Težko so pričakovali, kako so skončale
volitve v Gorici in v Tolminu. Za Gorico se
je sicer skoro vedelo, ali gledé Tolmina so
sodili na sploh, da Klavžar ne more biti iz-
voljen. Brzjavki, katero je poslal dr. Gre-
gorič v Sežano, da je razmerje v gorah 40
proti 26 ter izvoljen Klavžar, se niti verjeti
ni hotelo, sele ko je prišla druga brzjavka
od napredne stranke, so verjeli. In tu bi bili
videli ogorčenje, katero je nastalo med
občinstvom. Može so se čudili, kako sploh
je mogoče, voliti takoga človeka za poslanca.
To so padale značilne besede na naslov
Klavžarja in cele klerikalne stranke, in takoj
so se oglasili možje iz treh krajev, s katerimi
je bil „v dotiki“ Klavžar, da imajo to in ono
umazano gradivo, ako se hoče porabiti proti
njemu, da bo skandal še večji.

Kraski može so tako javno manifesti-
rali, da oni so za postenjak, ne pa za sle-
parje, in da v deželnem zboru ni prostora
za Klavžarja. Ogorčenje je pokazalo javno
pravi čut za postenje, katero diči naše vrle
Kraševce, in javno je obsodilo tiste, ki so
volili, in tiste, ki so omogočili izvolitev Klav-
žarja, katerega pesti državno pravičnost radi
poneverjenja in goljufije. — Kraševci so po-
kazali, da so može in postenjaki. Slava jim!
Tako govori eno poročilo s Krasa so-
glasno z drugimi, ki so nam dosla s Krasa
včeraj in danes. Nimalo ogorčenje je bilo
tudi v Gorici in drugodi, slično, kakor v
Sežani.

Klavžar — izvoljen. — Tako so bili
fanatizirani in zaslepljeni in pod takim te-
orizmom in nadzorstvom, tak strah jih je
navdajal, da je vera v nevarnosti, da je slo
40 volilnih mož v tolminskem okraju volit
Klavžarja, kateri je prav sedaj v sodnijski
preiskavi radi svoje „postenosti“. Vera je
rešena! Ubogi volilni može niti ne pojmi-
danes, kak sramoten pečat so si pritisnili na
svoja postena čela — šli so pač za g. nuncem,

kakor ovce za pastirjem, in kakor pastir
vabi ovce s soljo, tako je vabil nunc volilne
može z vero! Vera je v nevarnosti! Le za
vero jim je slo — ne za poslanca! Poslanci
so postranska stvar, in res so izvolili, ker
je vera v nevarnosti, najbolj „postransko
stvar“ Klavžarja poslancem! Četrtek 5. dec.
je bil dan sramote za naše postene gorjane,
in ta dan jim je izposlovala politikujoča du-
hovščina. Temen ostane ta dan v naši poli-
tiki zgodovini in še pozni rodovi se ga bodo
sramovali. Slepardi pač ne bodo reševali
svete vere ne sedaj ne nikdar, — le madež
ostane na postenih gorjanih, madež, kateri
jim je nadela duhovščina. Zgodil se je ne-
čuten skandal, o katerem pa bomo še ob-
širneje razpravljali.

**Čitalniški odbor in „pevsko in glas-
beno društvo“.** — Kakor smo pričakovali,
tako je prišlo. Slaba stvar se more le slabo
zagovarjati. Čitalniški predsednik A. Santel
razkriva v „Gorici“ — „resnico“ o znanem
sramotnem sklepu čitalniškega odbora tako,
da ničesa ne pove, kar bi utegnilo njegovo
postopanje opravičevati. On prizna, da je
pevsko društvo prosilo za čitalniško dvorano
proti oskudnosti za dan 1. decembra in da
je čitalniški odbor (kakor predsednik pravi
po njegovem predlogu) dvorano za ta večer
odrekel, da pa je bil pripravljen, prepustiti
jo drugikrat „vsaj teden pozneje“. Neresnico
pa trdi predsednik A. Santel, ko pravi, da
je članek v „Soci“ in „Slov. Na-
rodu“ poročal, da je čit. odbor „sploh od-
rekel pevskemu društvu dvorano“, kajti v obeh
listih je vsakemu jasno sporočeno, da je
odbor odrekel dvorano za isti večer, za ka-
teri je bila naprošena, in sicer odrekel brez
stvarnega vzroka. Ravno v tem pa
tiči hudobnost in sramotnost odborovega
sklepa, kajti prav tako, iz skrajnega sovraštva,
odrekajo laški iredentari v Trstu tamošnjim
Slovencem prostore za javne nastope.

Toda čujmo, g. Santelj navaja v svojem
pояsnilu tehten vzrok, ki je bil podlaga
odborovemu sklepu! On pravi: „Nasprotniki
dr. Tumovi bodo smatrali napravo veselice
za volilno reklamo, in ko spored veselice ni
znan, se ne ve, ali ne bo tudi kaj govorov,
bodi si na odru ali pri čaši piva. Ena sama
beseda, sama na sebi nedolžna, lahko vzbudi
pri kakem udeležencu drugega misljenja od-
por, nastali bi mogli neljubi prizori.“ Torej
klerikalni g. Santelj se je bal dvojega: da
bi pevski večer ne zapeljal koga izmed kle-
rikalnih volilnih mož kmečkih občin (na
tržane menda vendar ni mislil!) in pa da bi
pevsko društvo dalo povoda demonstracijam.
Prvi povod Santeljeve bojazni je „Soci“ po-
ročevalce izpodbil že v zadnji številki, ko se
ni poznal Santeljevega „pojasnila“. Zoper
skrajno zaljivo Santeljevo sumni-
čenje, „da je bila nevarnost“, da bi
pevsko društvo dalo povod „spo-
padu med udi“, pa tu javno prote-
stujemo. Pevsko društvo je že ponovno
nastopilo v Gorici ter v bližnji in daljni njeni
okolici, a se nikedar ni nadalo kaj takega,
kar sedaj rabi Santelj za povod, da se je
društvu na njegov predlog odrekla čitalniška
dvorana.

Ne glede na to, da društvo ni politično,
naglašamo, da se celo pri političnih zboro-
vanjih (volilnih shodih) naše stranke nikoli
in nikjer ni motil mir — razun od šču-
vajotih duhovnikov! To g. Santelj
dobro ve, sicer bi bil navedel slučaje, ki bi
podpirali njegovo brezaktano sumnjo! Ravno
tako dobro pa je vedel, da k pevskemu ve-
čerju sploh ne pride nobeden klerikalec. (Za
to je skrbel že njegov dobri prijatelj, učitelj
M., saj ta je v „Gorici“ s toliko hudobijo
hujskal zoper pevsko društvo, da bi noben
rodoljub slovenski ne pričakoval, da more
človek slovenske krvi tako ostudno nastopiti
zoper to društvo, ki vendar znači znamenit
napredek in socijalnem in umetniškem stre-
mljenju goriskih Slovencev.)

Potemtakem je utemeljeval gosp. Santelj
sklep čit. odbora s povsem neveljavnimi raz-
logi in na brezaktan, predsednika nedostojen
način. To svoje utemeljevanje bi bil ravno
tako uporabil, če bi bilo pevsko društvo za-
prosilo dvorano za „leden kasneje“. Njegovo
utemeljevanje je hinavska fraza, za katero je
skril le svoje in Mrcinovo sovraštvo do pev-
skega društva. To sovraštvo ga je dovedlo
sedaj celo do tega, da se je brez sramu od-
ločil za taktiko, ki jo imajo tržski ireden-
tovci nasproti tamošnjim Slovencev.

Ako je g. Santelj čutil „nevarnost“ v
programu, ali pa v neoficijelnem delu pev-
skega večera, tedaj bi bil dovoljenje dvorane
lahko storil zavisno od zagotovila, ki bi ga
umirilo. Tudi ta misel je bila v odboru seji
sprožena, a Santelj in njegovi se za to niti
zmenili niso! To je vendar zopet jasen do-
kaz, da je Santeljev strah le hinavska fraza.

Drug odbornik je v dotični seji tudi
opozoril, da se namerava pevski večer pri-
rediti 1. decembra radi sejma, ker bi doslo
radi zunanikov več vstopnine z ozirom na
gnotne potrebe društvene blaginje. Pa tudi
ta razlog je bil oblastnemu g. Santlju neve-
ljaven, in čujte, zakaj? — Ker „v pismeni
prosnji to ni bilo povedano.“ Zraven pa
se v „Gorici“ pristavlja: „Na to res nisem
bil mislil; kako bi pa mogel na to misliti,
ko ves čas mojega blizo 30-letnega odbor-
ništva ni bila nobena veselica radi sejma ob
tem času prirejena in se ne spominjam, da
bi se bil sploh kedaj ta sejem v postev jemal.
Nasprotna trditve je neresnična.“ G. Santelj,
oprostite, s temi besedami ste se nara-

nost“ zlagali! Čitalnica je 1. 1898. dne
4. dec., večer pred Andrejevim sejmom pri-
redila koncert, in ker se je ta gnotno dobro
obnesel, vzelo se je že takrat v misel, da se
prihodnje leto ob isti priliki zopet priredi.
L. 1899. se je res tudi pripravljalo, a ne izvršil,
ker pevci se niso bili pripravljeno; odložil
se je valed tega na nedeljo 10. dec. S tem
so opovržene tudi g. S. nadaljnje be-
sede: „vpliv sejma na gnotni vspeh veselice
bi bil po mojem prepričanju neznamenit, ker
sejmarji ne hodijo v Gorico vstopnine pla-
čevati.“ (Menda obiskuje g. prof. Santelj slo-
venske koncerte le kot kakov plačevalni
stroj, in misli, da drugi enako!)

Vidi se torej, da se je posluževal g. S.
vseskozi takovih argumentov, po kakršnih
bi posten slovenski rodoljub nikdar ne bil
posegel na njegovem mestu. Ako se za ugo-
voro zoper njegovo utemeljevanje niti zmenil
ni, tedaj je to storil brez dvojbe le zato, ker
se vendar ni upal naravnost pokazati tiste
sovražnosti zoper pevsko društvo, katero je
bil z vso hudobijo zasejal letos v „Gorici“
njegov klerikalni tovariš M. Bilo mu je za
to, da društvu onemogoči javni
nastop v večji dvorani in mu tako
izpodkoplje tla!

„Nepriestranaki“ čitalniški predsednik ni
sedaj prvič imel prilike tako nastopiti
proti pevskemu društvu. Že spomladi se je
bilo društvo — ker je v Gorici naravno —
obrnilo na čitalnico glede prostorov za pev-
ske vaje itd. In kaj se je zgodilo? Društvu se je
— zopet na predlog predsednikov — nara-
vnost odreklo, niti dogovarjanja ni pripustil!
In društvo je bilo pripravljeno sodelovati v
čitalnici, kedar bi bilo treba!

Ali mislite, klerikalni g. predsednik, da
naj v tretje, in kolikrat se poskusimo, dokler
spoznamo, kakov namen da imate?!

Nenavadno je tudi to, da je v čital-
niškem odboru prav predsednik stavljal pred-
loge zoper pevsko društvo. Parlamentarni
običaj vendar zahteva, da predsednik vodi
posvetovanje in s taktičnim postopanjem iz-
ključuje strankarstvo v odborovem postopanju.
Zlasti v kočljivih vprašanjih se predsednik
nikoli in nikjer ne izpostavlja s tem, da bi
sam stavljal predloge. Ta navada je veljala
doslej tudi v čitalnici. A letošnji predsednik
je brez pomisleka prodrl parlamentarni
običaj, ko je slo za to, da se napelje sklep
zoper prepotrebno pevsko in glasbeno društvo.
In vrhu tega celo izjavlja, da se ni upal od-
ločiti sam, dasi je bil v to pooblaščen. V
odboru pa je svoje mnenje porinil v ospredje,
in je ob enakem številu glasov prišel v po-
ložaj, da je s svojim glasom odločil ne-
častni sklep. Tako postopa le hinavski, ne-
strepni klerikalec!

Čitalnica sedaj že dve leti ni svojim
udom nudila nikakega koncerta in sploh ni
storila ničesa za probujo socijalnega življenja
med Slovenci v Gorici. V vrstih udov samih
je nastala akcija, ki bi bila lahko odpomogla
tej čitalniški bedi — a Vi, gosp. S., ki bi kot
predsednik morali čutili dolžnost, čuvati, da
razburkano valovanje naših političnih razmer
ne prestopi čitalniškega praga, niste drugega
storili, nego ste sam nastopili kot brezobziren,
nestrpen strankar s taktiko laških ireden-
tovcev zoper čitalniške ude same. Kaj takega
doslej še najstrupenejši klerikalci niso storili
nikjer, zlasti ne v mestu, kjer smo Slovenci
v manjšini in z naporom vzdržujemo narodno
ekzistenco. Ni čuda, da so v čitalnici morode,
ki takovega postopanja ne marajo prenašati, in
so se zatorej odpovedali članstvu slo-
venske čitalnice, ki ni več to, kar bi
morala biti. „Ararzerjev“, kakor vi
pravite, za ta korak ni bilo treba; pola se
je dostavila z besedilom, ki vam je doslo,
tolikim udom, da je bilo 25 podpisov, le trije
so odrekli. Ako bi bilo „ararzerjev“, bi bilo
število podpisov dokaj višje naraslo!

Razgled po svetu.

V državnem zboru je bil včeraj na
dnevnom redu nujni predlog o slov. vse-
učilišču v Ljubljani. Govoril je dr. Su-
steršič, ki je poudarjal nujno potrebo vse-
učilišča v Ljubljani za vse Jugoslovane. Vse-
nemci so živo ugovarjali ter se izrekli proti
slovenskemu kakor proti laškemu vseučilišču.
Govorila sta tudi dr. Ploj in dr. Ferjančič.
Ploj je poudarjal tudi nujno potrebo ju-
goslovanskega vseučilišča v Ljubljani ter se
izrekel proti laškemu vseučilišču v Trstu.
Ferjančič je poudarjal, da laško vseučil-
lišče v Trstu bi pospeševalo iredentizem ter
poitalijančevanje, kajti Lahi bi imeli večje
število absolviranih visokošolcev, nego jih
potrebujejo.

Volitve v Istri. — V četrtek so vo-
lile kmečke občine političnega okraja Vo-
loskega. Izvoljena sta prof. Mate Mandić
in prof. Vek. Spiničič soglasno. V koper-
skem okraju sta izvoljena Kompare in
dr. M. Trinajstić.

Szell proti občni volilni pravici. —
Szell, ogerski ministerski predsednik, je iz-
javil v seji ogerske zbornice 4. t. m., da
uvedba splošne volilne pravice na Ogerskem
bi omajala temelj države. Pač mora biti
slab ta ogerski temelj. — Szell ima vendar
se respekt pred Slovani!

Raznotero. — V Moskvi je umrl tam-
kajšnji največji bogatin Sitov, ki je zapustil
40 milijonov rubljev. V Petrogradu je imel
nad 100 hiš. — Iz Rima poročajo, da je v
Castro Giovanni zabodel cerkovnik ondotnega
župnika Virzija pred oltarjem. Zakaj, se ne ve.

Narodno gospodarstvo.

Naši deželni pridelki in njih vrednost v trgovini.

Pred nami leži oficijelno poročilo mest-
nega tržnega komisarijata o vrednosti in cenah
sadja in vrtnin, prinesenih na naš izvozni
trg od 9. aprila do 12. novembra t. l. Na-
vesti hočemo spodaj doslovno uradno izka-
zane množine in cene blaga ter opozarjamo
na to poročilo v prvi vrsti naše Brice in
Vipavce in deloma tudi naše bližnje oko-
ličane.

Vkupno vrednost vsega prodanega sadja
in drugih zemskih pridelkov izkazuje mestni
tržni komisarijat s K 1,797.325.— Če pogle-
damo to vsekakor lepo svoto, pridemo do
zaključka, da ima pri teh dveh milijonih
glaven zaslužek laški prekupec, medtem ko
naš Brice odnosno Vipavec spravi le manjši
del v svoj žep. In prav to je žalostno! Naš
kmet prideluje v potu svojega obraza razne
pridelke, ki so širom Avstrije znani kot iz-
boren pridelek, laški prekupec pa na njegov
račun bogati, pri vsej kupčiji ne riskira nič,
kajti blago je priznано dobro in se ne po-
kviri, svoje odjemalce pa tudi pozna ter
prodaja blago le takim, katere je v mnogo-
letni trgovini spoznal kot popolnoma zanesljive.

V tem oziru bi se v prid našim rojakom
dalo sicer mnogo storiti, toda kaj hočemo,
— naš Brice in Vipavec sta pokazala že več-
krat, da nista dovzetna v tem oziru za kako
zboljšanje razmer v njih lastni prid, marveč
da se zadovoljita z drobtinami, Lahu pa
pustita hleb. In vendar bi se bila naša Brda
vše davno lahko gospodarsko osamosvojila,
s čimur bi si dohodek le povečala. Isto velja
tudi o vipavski dolini.

Predimo torej k številkam. Uradni iz-
kaz tržnega komisarijata nam predstavlja
vidno zrcalo, koliko zamore dati naša zemlja
pridelkov in koliko denarja pride v deželo
za iste. Ta izkaz nam dokazuje, se koliko
večjo produktivnost bi zamogla dati ta naša
zemlja pri bolj skrbnem obdelovanju sadnih
dreves in vrtnin. Zadostuje en pogled na
ta izkaz za primero, kako se plačujejo zgodnji
pridelki proti onim, ki pridejo pozneje na trg.

Črešnje, koje se plačuje 15. maja po
K 260.— kvintal, plačuje se dne 30. maja
po K 12.— torej z razliko K 238.— samo
15 dni pozneje.

Kakor je s sadjem tako je z vrtnino.
Grah, ki se plačuje 11. junija po 80 vin.,
velja 30. istega meseca po 12 vin. In tako
naj bo en izgled za vse.

Trg se je otvoril dné 9. aprila s spar-
geljni, istih se je razprodalo od tega dneva
pa do 3. julija 1391 kvintalov po najvišji
ceni K 440.— in najmanjši K 20.—, torej
povprečno ceno K 45'81 v skupni vrednosti
K 63722.—

Zadnji sad prinešen na trg je bil
kostonj in to 20. sept. Do dneva zatvoritve
trga se je prineslo istega na trg 1502 kv
po najvišji ceni K 36.— in najmanjši K 14.—
v vkupnem znesku K 34465.— Poleg tega
je doslo na trg še sledeče:

aprikoz:
3136 kv od K 100 do K 18.— za K 76.425
olupljenih češpelj:
4000 kv od K 104 do K 84.— za K 384.000
češenj:
22791 kv od K 260 do K 12.— za K 483.256
fig:
1032 kv od K 54 do K 10.— za K 14.312
smokvic:
23 kv od K 260 do K 48.— za K 1651
češpelj:
2830 kv od K 24 do K 12.— za K 43.676
hrusek:
7583 kv od K 60 do K 14.— za K 165.923
breskev:
7069 kv od K 160 do K 12.— za K 168.190
sliv:
1699 kv od K 24 do K 12.— za K 26.027
namiznega grozdja:
2553 kv od K 260 do K 20.— za K 106.188
ribizlja:
183 kv od K 70 do K 20.— za K 4053
agrasa:
146 kv od K 32 do K 18.— za K 2953
krompirja:
20450 kv od K 16 do K 2'80 za K 101.989
graha:
26715 kv od K 80 do K 12.— za K 46.836
buč:
2519 kv od K 70 do K 10.— za K 35.032

Vkupno je bilo torej prodanih 107.864
kv raznih pridelkov za znesek K 1,797.325.—

Mi smo že opetovano poudarjali važnost
direktnih zvez mej producenti in konzumenti
odnosno v tem slučaju mej producentom in
velikimi trgovci na Dunaju, Pragi, Budim-
pešti in v inozemstvu. Stvar je lahko izved-
ljiva, treba je le malo podjetnosti in pa
dobre volje. Sicer imamo pa „Trgovsko in
obrotno društvo za Gorisko“, ki je vedno
drage volje pripravljeno posredovati v tem
oziru ter preskrbeti našim ljudem za njih
pridelek dobrih odjemalcev. Rojaki! čitajte
gori navedene številke potem pa premislite,
koliko ste pri tem svojem pridelku prisluzi-
žili Vi in koliko tujec. Ne trdimo preveč, če
rečemo, da je razmerje najbrže 1 : 10, nam-
reč naš kmet goldinar, prekupec pa desetak.
Kvisku torej, osamosvojite se gospodarsko,
vsaj bo dobiček le na vaši strani. V.

Trgov.-obrtna registrirana zadruga
z neomejenim jamstvom.
V GORICI, Semenška ul. št. 1., I. nadst.

Obretnje hranilne vloge, stalne, ki se nalože za najmanj jedno leto po 5%, navadne po 4 1/2% in vloge na Conto-current po 3-60%. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti ter izdaja v zameno lastne. Rentni davek plačuje zadruga sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, proti vknjižbi varščine na 10-letno odplačevanje, v lekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadružnike, ki vplačujejo delež po 300 kron po 1 krono na teden, ali daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obrestujejo po 6-15%.

Vplačevanje se vrši osebno ali potom poloznic na čekovni račun št. 842.366.

Uradne ure: od 9-12 dopoldne in od 3-4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9-12 dopoldne.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpoložljiva po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Dobre ure in po ceni!

3-letnim pisemnim jamstvom
razpoložljiva na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatarstva
West (Češko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3-75.
srebrna ura Rem. fl. 5-80; srebrna
veržica fl. 1-20; budilnik iz niklja
fl. 1-95.

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate
in srebrne svetlinje iz razslavi ter likovne priznane
pisem. — Ilustrovan cenik zastoji!

C. kr.

privil.

civilni, vojaški in uradniški krojač
in trgovec

M. POVERAJ V GORICI
na Travniku št. 5.

Naznanjam častitim gospodom odjemalcem
in damam, da sem se preselil s svojo krojačnico
in trgovino iz prejšnjih prostorov na Travniku
št. 22 v goriznačne prostore na Travniku št. 5.

P. n. občinstvu priporoča svojo izborno
zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in
inozemskih tovarn ter gotovih oblek, sobne in
dežne plašče, vsakovrstno možko perilo, srajce
Jäger, spodnje hlače ter nogovnice, oficirske in
uradniške priprave, sploh vse, kar je treba pa-
radnim oblekam za vsaki stan.

Izdeluje se haveloke, sako, pelegrine in fi-
nejše obleke za gospe po najnovejši modi.

Blago se prodaja na meter tako po ceni, da
je z menoj nemogoča vsaka konkurenca.

Edina prodaja finih dežnikov iz tovarne
odlikovane z zlato svetlinjo na pariški razstavi.
Vstrežem vsakemu naročilu in po vsaki modi.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetnjo
Na livovski razstavi s prvo ceno — srebr. svetnjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav
JOS. VINDYŠ - A.
v Prazi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoče-
jočih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne
prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK GORICA

Bos iz kožuhovine od 95 kr. dalje
Vojensko zimsko torbo - 85
Bluza za zimo - 85
Živčnice (modernej) - 140
Srajce za gospode - 55
Kračice - 15
Dežilnica - 95

J. ZORNIK GORICA

J. ZORNIK GORICA

J. ZORNIK GORICA

Pozor!

Za vsakega važni! Na pol zastoji!

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Gostilna

„Alla città di Gorizia“

v Gosposki ulici št. 19.

toči izvrstna bela in črna vina vseh
vrst kakor tudi briska in vipavska. — Ima
izbornu kuhinjo, da lahko postreže c.
gostom z mrzlimi in gorkimi jedili o vsakem
dnevem času. Rojakom v mestu in na de-
želi se za obilen obisk najtopleje priporoča
udani

Fric Šimenc.

Naznanilo.

Podpisani si usoja uljudno na-
znanjati slavnemu občinstvu in preč.
duhovščini, da je otvoril

ново krojaško delavnico

na Kornu št. 9.

Priporoča se toplo za mnogo-
brojna naročila Slovincem v mestu in
na deželi udani

Frane Prezelj,
krojaški mojster.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za
vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko
zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške po-
trebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.
Naročila za deželo izvršuje točno in solidno.
Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno
črk na perilo.

Milijon dam uporablja

„FEEOLIN“.

Vprašajte Svojega zdravnika, če ni »Feeolin« najboljšo
lepšalno sredstvo za kožo, lase in zobe!
Najnečistejši obraz in najgrše roke dobijo hitro
aristokratsko finost in obliko z uporabo »Feeolina«.
»Feeolin« je iz 42. najplemenitejših in najsvetlejših zelišč
sestavljeno angleško milo. Mi jamčimo, da izginijo
dalje po uporabi »Feeolina« brez sledu gube in črte
na obrazu, zajeece, mozoli, rdečica nosu itd. »Feeolin«
je najboljšo čistilno, negovalno in lepšalno sredstvo
za lase, zabranjuje izpadanje las, plešo in bo-
lezni glave. »Feeolin« je tudi najnaravnnejše in naj-
boljše čistilno sredstvo za zobe. Kdor redno rabi
»Feeolin« mesto mila, ostane mlad in lep. Zavežemo
se, denar takoj vrniti, če bi ne bil kdo s »Feeolinom«
popolnoma zadovoljen. Cena komadu K 1.—, 3 ko-
madom K 3-50, 6 komadom K 4.—, 12 komadom K
7.—. Poština pri 1 komadu 20 vin., od 3 komadov
navzgor 60 vin. Povzete 60 vin. več. Razpoložljiva glavna
zaloga M. Feit, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 88, 1.

Galoše

Žrebanje nepreklicno

16. januarja 1902.

Loterija za gorka zatočišča

glavni dobitok 60.000 kron
v vrednosti.

Srečke à 1 krono

priporočajo: G. Gentili, V. A. Jona, Michelstädter & Comp. in
A. Pincherle v Gorici.

Mlin v Dornbergu.

Uljudno naznanjamo slav. občinstvu, da
smo prevzeli na svoj račun mlin v Dornbergu,
ki je z vsem preskrbljen tako, da lahko za-
gotavljamo točno in pošteno postrežbo. —
Prodajali bodemo raznovrstno moko, žito in
tolčno čreslo po primerni ceni. Pri mlinu
so potrebni hlevi za živino, ki dovaža žito v
mlin. Svojim rojakom ne gledé strankarstva
se toplo priporočamo

Golja & Budin.

100 do 300 gld. mesečno

lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh
krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž.
papirjev in srečk, a da ni potrebna glav-
nica in ni nikaka nevarnost. Ponudbe
pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche
gasse 8 Budapest.

Seidel & Naumannov

pisalni stroj „IDEAL“

Vzbujta senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke.
Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjal-
nem papirju izdela 4-6 iztisov, na kon-
ceptnem papirju 8-10, na tanjšem papirju
12-16. Najvišje priznanje ter prva zmaga
amerikanske konkurence. — Zlata svetinja;
Berlin (maj 1901.)

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:

Hch. Schott & Donnath

Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Lekarna Cristofoletti v Gorici

Prave in edine želodčne kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka).

Zdravilna moč teh
kapljic je nepre-
kosljiva — Te ka-
pljice **vradijo redno**
prebavljanje, če se
jih dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. **Okrepé po-**
kvarjeni želodec
stori, da zgine v kratkem času
omotica in životna lenost (mrtvost).
Te kapljice tudi stori, **da človek**
radi je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih le-
karnah na svetu. Za naročitev
in pošiljatve pa jedino le v le-
karni

Cristofoletti v Gorici.

prave ruske

za dame in gospode se dobé pri

J. DRUFOVKA v Gorici

Gosposka ulica št. 3.

Naročbam z dežele naj se dodá dolgost čevlja.

Goriška ljudska posojilnica

registrirana društva z omejeno zavezo
v Gorici.

Gosposka ulica št. 7, I. nadstropje
v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od
vsakega, če tudi ni član društva,
in se obrestujejo po 4 1/2%. Rentni
davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in
sicer na menjice po 6% in na
vknjižbe po 5 1/2%.

Urađuje vsaki dan od 9. do 12. ure
dopol. in od 2. do 3. ure popol.
razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1900. je bilo K 1.263.536.

Poštno-hran. račun št. 837.315.

Veliko zalogo

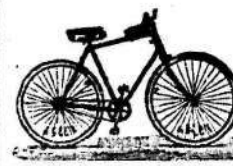
šivalnih strojev, dvokoles in slamoreznic
raznih sistemov prve angleške tovarne „Helical“
ima

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1

mehanična delavnica v Nunski ulici št. 16

kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad
100 šivalnih strojev vsa-
ke vrste na razpolago,
kakor za šivilje, krojače,
čevljarje in sedlarje, tudi
za umetno vezenje (Sti-
ckerei).

Cene koles so v gotovini od 80 gld. naprej.

Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udan

SAUNIG & DEKLEVA.

Ali ste gluh?

Vsaka gluhoti ali naglušni je ozdravljiva z
našo novo iznajdbo; le gluhi rojeni so neozdravljivi.
Ušesno brenčanje ponča takoj. Opišite Vaš slučaj.
Preišče in sporo i se Vam brezplačno. Z malo stroški
se lahko vsak sam doma zdravi. Dopisuje naj se v
nemškem ali angleškem jeziku. Mednarodni zavod
za zdravljenje ušes (Internationale Ohrenheil-
anstalt), 596 La Salle Ave., Chicago, Ill.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBSČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjlce. — Rožni venci. — Mašne
kujžilce.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8